

Rasespesifikk avlsstrategi (RAS) for Islandsk Fårehund

Versjon 2

Gyldig t.o.m. 01.01.2023

**Norsk
Kennel Klub**
HUNDEEIERNES ORGANISASJON

Innhold

Innledning	4
Generelt	4
Rasens historie; bakgrunn og utvikling	4
Overordnet mål for rasen	5
Rasens populasjon.....	5
Populasjonsstørrelse	5
Gjennomsnittlig kullstørrelse	5
Effektiv populasjonsstørrelse	5
Innavlsgrad.....	6
Bruk av avlsdyr	6
Innhenting av avlsmateriale fra andre land	6
Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål	7
Prioritering og strategi for å nå målene	7
Helse.....	7
Generell beskrivelse av helsesituasjonen i rasen.....	7
Forekomst av helseproblemer, sykdommer og/eller defekter	7
Forekomst av reproduksjonsproblemer.....	8
Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål	8
Prioritering og strategi for å nå målene	8
Mentalitet og bruksegenskaper	8
Jaktprøver, bruksprøver og mentaltester:	8
Mentalitet og bruksegenskaper i forhold til rasestandarden	8
Gjeteregenskaper:	9
Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål	9
Prioritering og strategi for å nå målene	9
Atferd	9
Atferdsproblemer	9
Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål	9
Prioritering og strategi for å nå målene	9
Eksteriør	10
Eksteriørbedømmelser	10
Overdrevne eksteriørtrekk	10
Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål	10
Prioritering og strategi for å nå målene	10

Oppsummering	RAS for Islandsk Fårehund.....	11
Prioritering av viktige kortsiktige og langsiktige mål		11
Plan for videre arbeid i klubben		11
NIHK's retningslinjer for avl på Islandsk Fårehund.....		12

Innledning

Den Islandske fårehunden er opprinnelig en urnordisk spisshund og kjent i Norden helt tilbake til steinalderen. Den er i dag Islands nasjonalhund. Norsk Islandshundklubb (NIHK) er tilknyttet Norsk Kennel Klubb og ansvarlig for rasen i Norge. NIHK samarbeider med ti andre nasjonale raseklubber for islandsk fårehund gjennom ISIC. (Icelandic Sheepdog International Cooperation)

Avlsstrategien er utarbeidet av avlsrådet i NIHK.

Generelt

Rasens historie; bakgrunn og utvikling

Med den islandske fårehunden er det en direkte linje til den nordiske sagatid. Islandsk fårehund stammer fra de skandinaviske spissunder som vikingene tok med seg til Island på 800-tallet.

Her utviklet den seg på samme måten som islandshesten med spesielle krav til karakter, bruksverdi, nøysomhet og sunnhet. Den utviklet seg til å bli en mellomstor, kraftig og smidig hund. Dens pels er selvrensende og tett med dobbelt hårlag for å tåle vær og vind. Den har karakteristisk krøllet hale og spisse ører og ikke minst doble sporer. Islendingene snakker om all-spora hunder, det vil si hunder med to sporer på alle fire bein. Dagens standard ønsker doble sporer på bakbena og mangler de sporer er dette en grov feil.

Islandshundens oppgaver har vært å være en gårdshund som kunne jage rovfugler unna buskapen, holde buskapen unna gårdsplassen og varsle bonden når det kom fremmede til gårds. Den var også med på sauesanking sammen med bonden for å varsle om sau og å drive flokkene tilbake til gården.

Selv om den islandske fårehunden har vært høyt verdsatt av den islandske bonde har den vært i ferd med å dø ut flere ganger på grunn av utbrudd av valpesyke og andre epidemier. Flere raser kom i land med fiskebåter og blandet seg med de islandske hundene så det var en tid svært få reinrasede islandhunder igjen.

Det skulle en engelskmann til for å åpne islendingenes øyne for den skatt de hadde i sin egen nasjonale rase. Det var en engelsk formuende aristokrat ved navn Mark Watson som ved sine besøk på Island i 1930 årene begynte å registrere de rasetypiske eksemplarer som han fant på gårdene. Han gjorde en verdifull innsats for rasen ved å inspirere islendingene til et organisert oppdrett og en stambokføring av hundene. Han arrangerte de første utstillinger og ga landet sitt første dyrehospital som fortsatt er i drift. Det ble etter hvert utarbeidet en rasestandard for Islandsk fårehund som ble godkjent av FCI i 1956.

Rasen kom til Norge på 70 tallet ved at Kari og Roald Nilsen i Røyken tok hjem de første hundene sammen med islandshester. Siden da har rasen vokst i Norge og vi regner nå med at vi har ca. 350 levende individer her. På verdensbasis regner en med at det er ca. 6000 individer.

Overordnet mål for rasen

Vårt overordnede mål er å bevare islandsk fårehund, slik rasen er beskrevet i standarden. Det er en sunn og frisk rase, uten spesielle rasespesifikke helseproblemer. Vi vil bevare den som en flott familiehund, gjeter- og gårdshund, med bruksegenskaper som gjør at den passer godt til ulike aktiviteter.

For å bevare rasen ønsker NIHK å vekke interesse for og fremme avl av bruksmessige, sunne, mentalt og eksteriør gode hunder. Det er svært viktig å jobbe for å bevare den genetiske variasjonen i rasen.

Rasens populasjon

Islandsk fårehund har vært nær utrydding flere ganger og rasen vi kjenner i dag er skapt med utgangspunkt i et fåtall hunder (founders). Det finnes svært få islandshunder i verden og mange er nært beslektet. Rasen er ikke direkte utrydningstruet lengre, men den er svært sårbar. Å senke innavlsgraden og ha så bred avlsbase som mulig er ytterst viktig for den lille populasjonen islandshunder som finnes i verden. Arvelig variasjon er en forutsetning for at rasen skal kunne motstå sykdommer og overleve.

Icelandic Sheepdog International Cooperation (ISIC) har jobbet for rasens beste siden 1996 og NIHK har vært en del av dette internasjonale samarbeidet siden oppstarten.

Populasjonsstørrelse

Registreringstallene på islandsk fårehund er lave. De 10 siste årene har det blitt registrert mellom 16 og 63 valper pr. år, men et gjennomsnitt på 38 valper. Vi antar at det finnes rundt 350 islandshunder i Norge.

Gjennomsnittlig kullstørrelse

Gjennomsnittlig kullstørrelse ligger normalt rundt 4,42 valper pr. kull. I forhold til størrelsen på en islandsk fårehund burde kullene vært litt større. Vi regner med at hovedgrunnen til lav gjennomsnittlig kullstørrelse er høy innavlsgrad i rasen som helhet. I skjemaet på neste side vises gjennomsnittlig kullstørrelse hvert år fra 2007-2017.

Effektiv populasjonsstørrelse

Vi tar utgangspunkt i antall tisper og hanner brukt i avl pr. Generasjon. Vi har definert en generasjon til 5 år.

Registreringsår for foreldre	Hanner (Nm)	Tisper (Nf)	Effektiv populasjonsstørrelse (Ne)
2007-2012	38	43	100,86
2013-2017	16	25	48,78

Formel for utregning av effektiv populasjonsstørrelse: $Ne = \frac{5 \times Nm \times Nf}{Nm + Nf}$

For at en hundepopulasjon skal betraktes som bærekraftig må Ne være over 100. Dette forutsetter. At forholdet mellom kjønnene er ganske likt. Som en ser av tabellen ovenfor, er det effektiv populasjonsstørrelsen for Norsk Islandshund for liten til å være bærekraftig, spesielt de siste 5 årene. Denne måten å beregne effektiv populasjonsstørrelse på tar imidlertid ikke hensyn til hvilket antall hunder dagens populasjon stammer fra.

Innavlsgrad

De aller fleste islandshundene i Norge stammer fra et lite antall hunder som ble importert fra Island på 70- og 80-tallet. Innavlsgrad i rasen har vært ekstremt høy. Bevissthet rundt innavl og mer bruk av hunder fra utlandet har gitt resultater og gjennomsnittlig innavlsgrad på valpekull har sunket betraktelig. Oppdretterne er blitt flinke til å gjøre kombinasjoner som gir lav innavlsgrad og de siste årene har gjennomsnittlig innavlsgrad på kullene ligget under 1,84%, regnet på 6 generasjoner.

Skjemaet på neste side viser utviklingen fra 2007 til og med 2017. Her ser vi at gjennomsnittlig innavlsgrad har gått ned fra rundt 10 % på slutten av 90-tallet, til rundt 5 % på tidlig 2000-tall og til under 2 % fra 2010.

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Kull	11	9	13	12	9	8	8	3	8	6	9
Valper	43	41	63	53	36	38	31	16	35	22	34
Gjennomsnittlig kullstørrelse	3,91	4,56	4,85	4,42	4	4,75	3,87	5,33	4,37	4,16	3,78
Gjennomsnittlig innavls %	1,75	3,64	2,23	1,84	1,5	1,56	0,83	1,924	1,125	1,985	0,458%

Bruk av avlsdyr

Vi har tidligere hatt store problemer med matadoravl på islandsk fårehund. De fleste islandshundene i Norge stammer fra 6 hunder som ble importert fra Island på 70- og 80- tallet. Et par av disse hannhundene fikk svært mange avkom og de ligger bak i stamtavlene på nesten alle islandshundene vi har i Norge. Også i nyere tid har vi hatt flere matadorer som har satt preg på rasen.

Med dagens registreringstall ligger matadorgrensen (5 % regelen) på 6,9 valper (beregner på de siste 5 år). Den foregående 5 års periode (2007-2012) var grensen på 11,55 valper. NIHK har likevel valgt å si at ingen hund skal ha mer enn 20 valper registrert i Norge. I tillegg anbefaler klubben at oppdretterne gjør ulike kombinasjoner for hvert kull. Vi trenger mange ulike hunder i avl og mange ulike kombinasjoner slik at vi ikke minsker den genetiske variasjonen i rasen. De siste årene har oppdretterne vært flinke til å bruke ulike avlshunder og svært få hunder har mer enn 15 avkom i Norge.

De internasjonale avlsanbefalingene fra ISIC sier at en hannhund kan ha maksimum 35 avkom i alle land i sin levetid, og ei tispe maksimum 25 avkom. Antall barnebarn bør ikke overstige 70 stk.

Innhenting av avlsmateriale fra andre land

NIHK samarbeider tett med ti andre land gjennom ISIC. Vi har derfor oversikt over hvordan det står til med rasen i disse landene.

Det innhentes en del avlsmateriale fra andre land. Vi har hunder importert fra Island, Sverige, Danmark og Holland og mange av disse blir brukt i avl. I tillegg reiser noen oppdrettere til utlandet for paring. Den norske og den svenske genetiske populasjonen er veldig lik. De første islandske fårehundene i Sverige ble importert fra Norge. Gjennom årene har mange hunder krysset grensen mellom Norge og Sverige.

Det har tidligere vært interessant å få inn avlsmateriale fra Island siden det er rasens hjemland. Vi må være obs på HD og øyesykdommer på de islandske hundene. På Island har de avlet mye på hunder med HD og øyesykdommer (D- og E-hofter, katarakt, PHTVL/PHPV). HD og øyesykdommer er derfor mer utbredt i den islandske populasjonen enn i den norske.

Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål

Vi må fortsatt jobbe for å øke den genetiske variasjonen på rasen i Norge. Flere hunder må brukes, og vi har som mål at 15-20 % av hundene skal brukes i avl. Vi må unngå matadoravl.

Vi skal prøve å unngå innavlsgrad over 2,5 %. For å oppnå dette er vi avhengig av avlsmateriale fra utlandet samt å bruke flere hunder i avl.

Et langsiktig mål er at gjennomsnittlig kullstørrelse skal økes. Vi ønsker at gjennomsnittlig kullstørrelse skal ligge rundt 5 valper. Tall fra andre klubber i ISIC viser at det burde være mulig å øke gjennomsnittlig kullstørrelse noe.

Prioritering og strategi for å nå målene

Det største problemet ved vår rase er at det blir født så få valper. Prioriteringen blir derfor at vi må oppfordre tisper-eiere til å ha minst et kull, og for de som har flere kull, bruke genetisk forskjellige hannhunder på sine tisper. For å unngå matadoravl vil vi jevnlig offentliggjøre en liste over hunder som nærmer seg matadorgrensen. Vi vil også utarbeide en oversikt over hunder som har mange barnebarn.

Ingen hunder bør ha mer enn 20 valper registrert i Norge. Samme kombinasjon skal ikke gjøres mer enn én gang. Hanner med to kull bør vente med nye kull til en vet mer om helse- resultater på avkommene.

For å holde gjennomsnittlig innavlsgrad under 2,5 % er det internasjonale samarbeidet i ISIC viktig, og vi vil støtte arbeidet i ISIC. Vi vil støtte arbeidet med den internasjonale databasen som kan gjøre det enda enklere å finne avlshunder på tvers av landegrensene.

Innavlsgraden på valpekull bør tilstrebes under 2,25 og ikke overstige 6,25 %.

For å nå målene må avlsrådet, medlemmene og klubben samarbeide med å dele informasjon og hjelpe hverandre med å sikre genetisk mangfold.

Helse

Generell beskrivelse av helsesituasjonen i rasen

Islandsk fårehund anses som en svært sunn og frisk rase. De oppnår ofte en høy alder og holder sin vitalitet lenge.

Forekomst av helseproblemer, sykdommer og/eller defekter

En del hunder har HD, men det er sjeldent rapportert inn at islandsk fårehund får problemer på grunn av HD, selv ved høy alder. De siste 10 årene har 54,2 % av de norskfødte islandshundene blitt HD-røntget. 67,3 % av dem er HD-fri, 18,25 % har svak, 12,5 % har middels og 1,9 % har sterk HD.

AD er lite undersøkt men av de hundene som røntget er det kun én som har grad 1, resten er fri.

Så langt har 6 islandske fårehunder i Norge fått påvist katarakt. Dette er et alvorlig problem for hundene og følges nøye av klubben.

Kryptorkisme (en eller begge testikler kommer ikke ned i pungen). Vi kjenner til 5 hannhunder som er kryptokid siste 5 år.

Vi kjenner også til 4 hunder med patella luxasjon og 5 hunder med allergi. NIHK følger med situasjonen, men foreløpig anser vi ikke dette som problemer hos rasen.

Forekomst av reproduksjonsproblemer

Vi kjenner ikke til spesielle reproduksjonsproblemer hos rasen, vanligvis går paringene og fødslene greit og tispene er gode mødre. Det forekommer tisper som ikke vil la seg parre, har vanskelige fødsler(ender ofte i keisersnitt), og hannhunder som ikke helt «forstår».

Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål

NIHK ønsker stadig at flere islandske fårehunder skal HD-røntges og øyelyses. Det er også ønskelig at så mange hunder som mulig blir øyelyst.

Paring bør foregå naturlig. Inseminering bør ikke benyttes hvis tisper ikke vil pare seg naturlig og det er første kull.

Hunder som benyttes i avl skal være friske og sunne med rasetyppisk temperament. Hunder med avvikende gemytt eller kroniske plager skal ikke brukes i avl.

Avlshundene må ha kjent HD-status. Hunder med A, B eller C kan brukes i avl. Hunder med C må kombineres med A. Hunder med D eller E skal ikke brukes i avl. Avlshundene må være øyelyst etter 18 måneders alder og funnet fri for øyesykdommer.

Prioritering og strategi for å nå målene

NIHK vil informere både oppdrettere og valpekjøpere om HD-røntgen og øyelysing, i håp om å få flere resultater.

Klubbens retningslinjer for avl er med i hvert blad og ligger på klubbens hjemmeside. Informasjon om avl og oppdrett ligger på klubbens hjemmeside og avlsrådet skriver om temaet i bladet årlig.

Vi kjenner ikke til reproduksjonsproblemer hos rasen, men dette kartlegges nå. NIHK sender ut spørreskjema til oppdretterne når de har registrert nye kull. Der vi har spørsmål om paringen, fødselen, tisper, hannen og valpene, for å samle informasjon.

Mentalitet og bruksegenskaper

Jaktprøver, bruksprøver og mentaltester:

Den islandske fårehunden er en allsidig rase og blir brukt til flere aktiviteter innen hundesport. Islandshunden har ingen krav til jakt, bruksprøver eller kjent mental status for å brukes i avl eller bli utstillingschampion.

Mentalitet og bruksegenskaper i forhold til rasestandarden

I følge standarden er islandshunden en hardfør og smidig gjeterhund som bjeffer. Våken og oppmerksom men ikke aggressiv. Den har minimalt med jaktinstinkt, er vennlig, glad, leken, nysgjerrig og uredd. Den ønsker å være din lojale og trofaste følgesvenn. De aller fleste islandshunder passer godt til denne beskrivelsen. Svært få islandshunder har gjennomført mentalbeskrivelse, så dette gir et svært lite grunnlag for en beskrivelse av rasen.

Gjeteregenskaper:

I dagens samfunn blir ikke islandshund brukt i stor grad som gjeterhund. Sauebønder som ønsker gjeterhunder velger stort sett andre raser en islandsk fårehund.

I Danmark, Sverige og Finland har mange islandshunder gjennomført gjeterhund-beskrivelse eller test av gjeteinstinkt.

Gårdshundegenskaper:

Viktige oppgaver for en gårdshund på Island har vært å jage rovfugler vekk fra de små lammene og holde gården fri for fremmede dyr. De skulle også varsle når noe skjedde, f.eks. at det kom mennesker på besøk. De aller fleste islandshunder viser disse egenskapene tydelig. De vil bjeffe på og jage store fugler og fremmede dyr som kommer for nært huset. De vil også løpe imot og bjeffe når det kommer besøk, men de skal aldri vise aggressivitet.

Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål

Kortsiktig mål: Det er ønskelig at flere blir MH beskrevet.

Det langsiktige målet er at det blir utarbeidet en tilpasset MH/BPH beskrivelse for Islandsk Fårehund.

Prioritering og strategi for å nå målene

NIHK kan samarbeide med de andre raseklubbene for å få tilpasset MH test for rasen.

Vi kan informere om MH og arrangere MH ved passende anledninger.

Atferd

Atferdsproblemer

Noen islandshunder bjeffer mer en ønskelig og har lett for å stresse unødige. Separasjonsangst kan også forekomme. Det kan komme både fra arv og miljø. Aggressivitet kan også forekomme mellom hunder av samme kjønn.

Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål

Det kortsiktige målet må være at hundene blir bedre sosialisert.

På lang sikt er det ønskelig at man tar mer hensyn til gemytt/mentalitet ved valg av avlsdyr.

Prioritering og strategi for å nå målene

Det kortsiktige målet må være at oppdrettere bør oppfordre sine valpekjøpere til å delta på kurs (f.eks valpekurs). Ved valpekurs vil de kunne lære valpen å være hjemme alene slik at hunden ikke utvikler separasjonsangst. De vil også lære å ha kontroll på hunden. For å unngå aggresjon mellom hunder er det viktig å miljø trene og sosialisere valpen fra den er liten.

På lang sikt er det ønskelig at oppdretterne setter seg inn i og tar større hensyn til hundenes mentale status ved valg av avlsdyr.

Eksteriør

Eksteriørbedømmelser

Islandsk fårehund er en normalkonstruert, rektangulær spisshund. To pelslengder og flere farger forekommer i rasen. Hunden er livlig, med et tillitsfullt, mildt og godt uttrykk. Den har tett og værbestandig pels som beskytter mot regn, vind og kulde. Bevegelsene er gode og effektive slik at hunden kan arbeide i flere timer.

Den største utfordringen er lite homogenitet i rasen. Man ønsker variasjon i farger og pelslengde, men hundene bør være av god type. Andre utfordringer som kan nevnes er hunder som er for små/lavstilte eller er for høystilte og store i forhold til standarden. Noen har spinkel benbygning og dårlig brystdybde. Hodene kan være for smale og snipete, med dårlig utviklet snuteparti. De kan ha ører som er for store, runde eller med kipp. For lyse øyne eller lys nese. Tannmangel, vanligvis manglende P1. Dårlig pelskvalitet og lite underull.

Hellende kryss med lavt ansatt og svakt ringlet hale. Kuhasede bakben og franskstilte forben er fremtredende hos enkelte hunder og noen mangler sporer på bakbena eller har små og svake enkle sporer.

Overdrevne eksteriørtrekk

Islandshund har pr. i dag ingen overdrevne eksteriørtrekk som innebærer risiko for helseproblem hos rasen. Den står heller ikke på listen over raser som bør observeres på dette.

Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål

Flere hunder må stilles på utstilling for å få et godt overblikk over rasens eksteriørstilstand. Rasen er lite kjent utenfor Norden og mange dommere kjenner derfor ikke rasen godt nok. Vi ønsker at hundene skal stilles på flere utstillinger, og gjerne for nordiske dommere.

Langsiktig mål er å få rasen mer homogen. Oppdretterne må kjenne standarden godt og vite hvordan den ideelle islandshund skal være. Vi ønsker økt homogenitet, men det må ikke gå på bekostning av genetisk variasjon i rasen.

Prioritering og strategi for å nå målene

For å øke kunnskapen om Islandsk Fårehund blant dommerne, bør NIHK arrangere dommerseminar innen 5 år.

NIHK bør arrangere og gjennomføre ringtreninger i forbindelse med klubbens årlige medlemstreff.

Oppsummering

Prioritering av viktige kortsiktige og langsiktige mål

Det viktigste for å bevare rasen er å få flere hunder i avl slik at vi har en bred avlsbase og større genetisk variasjon. Vi må jobbe for å holde innavlsgraden lav.

NIHK bør arrangere dommerseminar for å øke kunnskapen om rasen blant dommerne og oppfordre flere til å stille hundene sine på utstillinger.

Rasen har god helse, men vi vil oppfordre til HD-røntgen og øyelysing av flere hunder og samle inn mer informasjon fra oppdretterne.

Utarbeide en tilpasset MH/BPH beskrivelse for Islandsk Fårehund.

Plan for videre arbeid i klubben

Skrive om ulike temaer fra RAS i klubbens blad.

Arrangere dommerseminar

ISIC møtet blir avholdt i Norge i 2021

Oppfordre medlemmer til å dra på NKK's Oppdretterskole.

NIHK's retningslinjer for avl på Islandsk Fårehund

Vedtatt på styremøte i NIHK 30.08.2018

Gjelder fra og med 01.09.2018

Alle som driver oppdrett av Islandsk Fårehund må overholde NKKs «Etske grunnregler for avl og oppdrett» samt drive sitt oppdrett i overensstemmelse med NKKs «Avlsstrategi».

[NKKs Etske grunnregler for avl og oppdrett og NKKs Avlsstrategi \(PDF nedlastning\)](#)

Hunder som benyttes i avl skal være friske og sunne, med rasetypisk temperament. Hunder med avvikende gemytt eller kroniske plager skal ikke brukes i avl.

For å annonsere valpekull gjennom NIHK må oppdretteren være medlem i klubben, og kullet må følge NIHKs «Retningslinjer for avl». Dette gjelder også for utenlandske oppdrettere.

- Avlshundene må ha kjent HD-status. Hunder med A, B eller C kan brukes i avl. Hunder med C må kombineres med A. Hunder med D eller E skal ikke brukes i avl.
- Avlshundene må være øyelyst etter 18 måneders alder, og funnet fri for øyesykdommer.
- Tisper må være minimum 24 måneder gamle ved første paring.
Hannhunder må være minimum 18 måneder gamle ved første paring.
- Ved kull nr. 1 må avlshundene ha oppnådd minimum «Very Good» fra en offisiell utstilling etter fylte 15 måneder (evt. minimum 1.premie fra utstilling før 01.01.2011).
- Ved kull nr. 2 må avlshundene ha oppnådd «Excellent» på en offisiell utstilling etter fylte 15 måneder.
- Ved kull nr. 3 må avlshundene ha oppnådd «CERT» på en offisiell utstilling etter fylte 24 måneder.
- Innavlsgraden på kullet må ikke overstige 6,25 %.
- Ingen hunder skal ha mer enn 20 valper registrert i Norge.
- Samme kombinasjon skal ikke gjøres mer enn én gang.

Dispensasjon kan gis i enkelte ved spesielle tilfeller. Søknad må da sendes avlsrådet i god tid før paring.

Vi ønsker at alle som ønsker å drive avl på islandsk fårehund tar kontakt med avlsrådet. Vi kan være behjelpelig med å finne gode kombinasjoner som gir størst mulig genetisk variasjon. Vi håper også at alle oppdretterne i NIHK vil formidle kullene sine gjennom klubben.

Ta gjerne kontakt med avlsrådet for mer info og en hyggelig hundeprat.
Kontaktinformasjon til avlsrådet [finner du her](#).